

Publicerad 2020-11-22 06:04 av MissCaylin

Där mörker ständigt kommer

Uppriven in och ut
Ett rivande i själen
Tung andning
Och ett tryck på bröstet
När jag halvsovandes låg där
Kändes det som en ond röst sa:
Du är ingenting
Och något mer därtill
I det mådde jag samtidigt bra
Eller nej jag vet inte?
Hur kunde jag?
Jag lutade liksom neråt
Neråt i hela min uppenbarelse
Som om jag famlade efter lampknappen
I ett så kolmörkt rum att jag inte visste
Att jag inte visste var upp och ner
Hit och dit
In och ut var
Låt mig inte stanna här
Men ändå är jag här så bekväm
Så välbekant
I min lilla värld
Där mörker ständigt kommer
Och aldrig riktigt vill lämna...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MissCaylin med Poeter.se id #21921 innehar upphovsrätten